

December 1863 Civillisten overensstemmende med Grundloven fastfattedes for Kongeriget Danmark og Hertugdømmet Slesvig — som det dengang hed — til 500,000 Rbd. eller en halv Million. Nu er det ligesaa vist, at det vilde være sømmeligt, om ved Rigets Sonderlemmelse, ved Sønderjyllands Tab, en forholdsvis Deel af Civillisten var inddragen til Fordeel for Statsklassen; det vilde efter den dengang gængse Beregningsmaade, i Kraft af Forholdstallet 17 : 62, have ført til en Nedsættelse af $\frac{17}{70}$ af den hele Civilliste; den skulde følgelig retteligt været nedsat med $107\frac{1}{2}$ Tusinde Rigsdaler, altsaa til ialt omtrent 393,000 Rbd.; dette er forresten ogsaa en meget klæffelig Civilliste; naar man ser hen til, at Norge kun udreder 196,000 Rbd. til sit Hofhold, saa vil det, vi udrede, findes at være meget tilstrækkeligt. Men det kan altsaa ikke være tvivlsomt, mener jeg, at naar Civillisten af Grunde, som jeg forøvrigt ikke skal miskjende, vedbliver at oppebære disse 107,000 Rbd., som efter Lovens Aand ialfald ikke regnskabsret kunde tilkomme den, at der jo er god Føie til at sætte den Indtægt, ligesom al anden, i Skat. Selv om vi ved en Indtægtskfat efter stigende Trinfølge — eller „Scala“ — som dertil, at der af al Indtægt over 25,000 Rbd. skulde svares 10 pCt. i Skat, saa bliver det for Civillisten dog ikke fuldt 50,000 Rbd., altsaa ikke Halvdelen af det, den efter min Synsmaade oppebærer for meget. Jeg føler mig iøvrigt overbevist om, at disse Ord vilde være overflødige for Enkelte og spildte paa de Fleste; imidlertid pleier man jo, især i meget indgribende Sager, hvor Ens Anskuelser maastee ikke falde sammen med Fleertallets, men kun med et lille Mindretals, at give Grunde for sin Afstemning; jaaledes med mig her. Hvis nemlig dette Punkt i § 5 bliver staaende, vil jeg nødes til endelig at stemme mod enhver Indtægtskfat paa ethvert Trin. Imidlertid vil jeg dog stemme for denne Lovs Overgang til anden Drøftelse, haabende, at ærede Medlemmer af det kommende Udvalg i Loven vilde tage foreliggende Forslag under nøiere Prøvelse, og at de da vilde tage noget Hensyn til dette enkelte Punkt, og vi vilde da faae at see, hvorvidt

et lignende Tilfælde kunde indtræffe som det, vi havde i næstforrige Møde, da min ærede Sidemand her tilhøire (C. B. Kineslad) ytrede, at der hvilede en Udeløst over Forsamlingen, idet der nemlig, naar vi komme til Lovens 2den Drøftelse, let kan komme til at hvile en Hoflugt over Forsamlingen, Noget, jeg holder endnu mindre af i et Folkeraad.

Med disse Ord skal jeg altsaa stemme for Sagens Overgang til 2den Drøftelse, med Tak til den ærede Finanzminister, fordi han har imødefømt Rigsdagens Duffe om at faae en Indtægtskfat efter Procentsystemet, og fordi der her foreligger et Arbeide, med Hensyn til hvilket jeg troer, man maatte være meget eensfiddig, om man vilde frakjende det de mange gode Sider, det har, et Arbeide, som jeg troer, de Fleste vilde være enige om vil kunne afgive et godt Grundlag til at bygge videre paa.

N. Pedersen (Frederiksborg Amts 3die Valgfreds): Det er fuldkommen rigtigt, hvad der blev fremhævet af den høitærede Finanzminister, at jeg igaar fremsatte den Paastand, at de 6 pCt., som ere opstillede i § 13, ere Mere, end man med Rimelighed kan antage, at en Eiendom kan give i Udbytte, og jeg fremhævede, at dette ogsaa staaer i fuldstændig Modstrid med den Mening, man hidtil har havt om det Udbytte, en Landeieendom kunde give. Jeg henviste til den Tid, da en vis Indtægt gav visse politiske Rettigheder, og jeg fastholdt, at 8 Rdr. Hartform var det, som man dengang antog skulde til for at give 1200 Rbd.s aarlig Indtægt. Dette har nu den høitærede Minister erklæret at være rigtigt, men, siger den høitærede Minister, det beviser Intet, thi Eiendomspriserne ere stegne betydeligt siden den Tid. Det er nu dette, jeg for det Første maa tillade mig at betvivle; man behøver nemlig ikke at gaae saa langt tilbage i Tiden som til 1855, man kan blive staaende ved Aaret 1865, thi endnu da gjaldt den Valglov, hvorefter 1200 Rbd. skulde have denne Betydning. Jeg skal kunne fremvise flere Taxationsforretninger for den høitærede Minister, som ere foretagne i den nævnte Tid, og ved hvilke Landeieendomme ikke ere taperede, som den høitærede Minister meente, til 2500